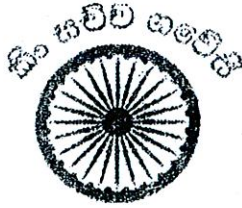

නමෝ බුද්ධාය

දාන නව වෙනි වෙළුම
ආරම්භය: 2001-07-05

මාසික ධර්ම සංග්‍රහය අංක: 190

ශ්‍රී. බු. ව. 2560

2016 මැයි 21

වෙසක් කළාපය

බවුන් වඩන්නෙකු වැඩිය යුතු ගුණ

කැලණිය විද්‍යාලංකාර පිරිවනේ ආචාර්ය ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ හා
පාලි විශ්ව විද්‍යාලයේ කථිකාචාර්ය ශාස්ත්‍රපති

අතිපුප්‍ය උතුරාවල ධර්මරතන නාභිමාණන් වහන්සේ විසින්

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස ///

ආනන්දසංඝාචාර්ය සුභරාච - අප්‍රච්ඡේදවාර්ත සල්ලෙකවුත්ති
සන්තින්ද්‍රඤ්ච නිපංඝාච - අප්‍රච්ඡේදවාර්ත කුලෙකු අනතුරුදොඩා

පින්වත්නි,

ඉහත සඳහන් ගාථා ධර්මය කරණියමෙන් සුත්‍රයේ දෙවන ගාථාවයි. එම ධර්ම ගාථාවෙන් ප්‍රකාශවන ධර්ම කරුණු මොනවාදැයි දැන ගැනීමට පෙර මෙම සුත්‍ර දේශනාව කිරීමට හේතුව පැහැදිලි කල යුතුය.

එක් කාලයක් අපේ බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වාසය කළා. එකල භික්ෂූන් වහන්සේලා පන්සියයක් ජේතවනාරාමයට පැමිණියා. පැමිණ භාවනා කිරීමට යෝග්‍ය කමටහන් ඉල්ලා සිටියා.

බුදුරජාණන් වහන්සේ අවශ්‍ය කරන කමටහන් ද වදාළා. ඒවා ඉගෙනගත් භික්ෂූන් වහන්සේලා භාවනා කරනු සඳහා නිමාල පර්වතය අසලට වැඩියා. එහි නතරවී භාවනා කළා. අසල ගමකින් සිවුපසය ලබාගත්තා.

මෙසේ දින කීපයක් ගතවුණා. නිසි ලෙස භාවනා කිරීමට එක භික්ෂු නමකටවත් බැරි වුවා. නහරවැල් පෙනෙන්නට පටන් ගත්තා. ඇස් යටට ගියා. සුදුමැලි වුවා.

හික්ෂුන් වහන්සේලා ඔවුනොවුන් මේ ගැන සාකච්ඡා කළා. තම තමන්ට විඳ දරන්නට වූ ගැහැට කරදර කම්කටොලු කීවා. ඇතැම් අයට භයානක රූප දකින්නට ලැබුණා බව ප්‍රකාශ කළා. භයානක ශබ්ද අසන්නට ලැබුණා බව ඇතැමෙක් කීවා. තවත් සමහරෙක් කීවේ නපුරු දුගඳක් දැනුනා බවයි.

එහිසා මේ වන පියස භාවනා කිරීමට සුදුසු තැනක් නොවේ. අපි සියලු දෙනා නැවත ජේතවනාරාමයට ගොස් බුදුන්වහන්සේට මේ සියලු තොරතුරු කියමු' යි සියලු දෙනාවහන්සේ සැවැත්නුවර ජේතවනාරාමය බලා පිටත් වුණා. බුදුරජාණන්වහන්සේට තම තමන්ට මුහුණ දීමට සිදුවූ සියලු කරදර දැනුම් දන්නා.

ඒ සියලු තොරතුරු අසා සිටි බුදුරජාණන් වහන්සේ 'මහණෙනි, ඔබට භාවනා කිරීමට සුදුසු ස්ථානය ඒ වන සෙනසුනයි. එහි යන්න. භාවනා කරන්න. මේ සූත්‍ර දේශනාව ඉගෙන ගන්න'යි කරණිය මෙත්ත සූත්‍රය දේශනා කළා.

මෙම සූත්‍ර දේශනාවෙහි, කරණිය හෙවත් ඇතිකරගත යුතු ගුණාංග, අකරණිය හෙවත් දුරුකර ගත යුතු කුඩා කුඩා වැරදි, සබ්බේ සත්තා යන වචනය යටතේ සච්ච කොට්ඨාශ බෙදා දැක්වීම, මෙමඟී වඩන අයුරු, මෙමඟී භාවනාව හා මෙමඟී භාවනාවෙන් ලැබිය හැකි ප්‍රයෝජන අන්තර්ගත වේ.

හික්ෂුන් වහන්සේ පන්සිය නම ම මේ කරණිය මෙත්ත සූත්‍රය දැන ඉගෙන, අර්ථ දැනගෙන, සිත්හි ධාරණය කොටගෙන, එම වන පෙදෙසටම වැඩියා. එහි හිඳ භාවනා කළා.

මුලින් හික්ෂුන් වහන්සේලාට විරුද්ධ වූ රුක් දෙව්වරු උන්වහන්සේ වෙතට මෙමඟී කළා. එහිසා මේ වන පෙදෙස භවානා කිරීමට ඉතා සුදුසු ස්ථානයක් බවට පත්වුණා. හික්ෂුන් වහන්සේලා සිත් එකග කරගෙන භාවනා කළා. වාක්ෂ දේවතාවෝ ආරක්ෂාව සැලසුවා. එහිසා කිසිත් කායික මානසික පීඩාවක් නොවුවා. හික්ෂුන් වහන්සේ පන්සිය නම ම මනාව භාවනා කොට රහත් භාවයට පත්වුවා.

එසේ රහත් භාවයට පත්වීමට මුලික වූයේ මේ කරණිය මෙත්ත සූත්‍රයයි. එහි දෙවන ශාර්වාචයි මා මුලින් මාතෘකාවට තබා ගත්තේ.

'ලද දෙයින් සතුටුවන, පහසුවෙන් පෝෂණය කළ හැකි, කටයුතු බහුල නොවූ, සැහැල්ලු පැවතුම් ඇත්තෙක් වන්නේය. සන්සුන් ඉඳුරන්

ඇති නුවණ ඇති, තැන්පත් ගති පැවතුම් ඇති, කුලයන් කෙරෙහි ඇලුම් නොකරන්නාවූද කෙනෙක් වන්නේය' යනු මෙම ගාථා ධර්මයෙහි සාමාන්‍ය තේරුමයි.

මේ ධර්ම ගාථාවෙන් ප්‍රකට කෙරෙන ධර්ම කරුණු මොනවාදැයි අවබෝධ කරගැනීමට උත්සහ ගන්න. කරුණු මෙන්ම සූත්‍රයේ මුල් ගාථා භූතෙන් භාවනා වඩන්නෙකු තුළ ඇති කරගත යුතු ගුණාංග පසළොස්කක් සඳහන් වෙනවා. අපි මාතෘකා කළ ගාථාවෙන් ගුණාංග අටක් සඳහන් වෙනවා. ඒ මොන ගුණාංග දැයි විමසීමට ලක් කරන්න ඕනෑ.

සන්තුස්සකොච

ලද දෙයින් සතුටුවීමයි. තමන්ගේ සුදුසුකම් අනුව ලද යමක් වෙන්ද එයින් සතුටට පත්වීම මෙයින් අදහස් කෙරේ. කෑම බීම, ඇඳුම් පැළඳුම්, ගෙවල් පොරවල් වතුපිටි, බෙහෙත් හේත් සිවිපසයෙන් සතුටු වීමයි.

සුභරෝච

පහසුවෙන් පෝෂණය කළ හැකි බවයි. ලැබෙන යමකින් සතුටට පත්වේද ඒ අනුව ජීවත් වේද එය සුභරයි. පහසුවෙන් පෝෂණය කළ හැකි වීම සුභරයි.

අප්පකිච්චෝච

කාර්ය කටයුතු බහුල වූයෙක් නොවීමයි. තම ජීවිතයේදී කාර්ය කටයුතු බහුල වූ විට සම්මා සතිය හීන වෙනවා. එනිසා අමතකවීම්, බැරිවීම් හා වැරදි පිදවීම් අධික වෙනවා. වැඩකටයුතු අඩුවීමෙන් සිතටත් කයටත් ලැබෙන්නේ සැහැල්ලුවකි. අප්පකිච්ච යනුවෙන් මෙහි අදහස් කළේ ඒ සැහැල්ලු භාවයයි.

සල්ලභුකචුත්ති

සැහැල්ලු පැවතුම් ඇත්තෙකු වීමයි. බහුභාණ්ඩික නොවීමයි. සමාජයේ බොහෝ දෙනෙක් බහුභාණ්ඩික වීම නිසා විවිධ වූ කරදර බාධකවලට පැමිණෙනවා. බහු භාණ්ඩික වීම නිසා මානය, උඩගු බව හා අහංකාරකම පෙන්නවෙනවා. එනිසා බොහෝ දෙනෙක් තරහ වෙනවා. මෙයින් අදහස් කෙරෙන්නේ සැහැල්ලු දිවි පැවැත්මයි.

සන්තින්ද්‍රියෝච

සන්සුන් ඉඳුරන් ඇති අයෙකු වීමයි. ඇස, කන, නාසය ආදී ඉඳුරන් සන්සුන් කරගැනීම හා හික්මවා ගැනීම අදහස් කෙරේ. එසේ සන්සුන් ඇතිවෙනවා. එනිසා ඉඳුරන්ට හසුවන අරමුණු උපේක්ෂා සහගතව, මැදිහත්ව ගැනීම වඩාත් ප්‍රයෝජනයි.

නිපකෝච

නුවණැතිවීමයි. ප්‍රඥාවත් බවයි. සියලු කටයුතු විමසීම් නුවණින් කිරීමයි. විමසීම් නුවණින් කටයුතු කරන අය නිවැරදිව ජීවත් වෙනවා. දියුණුව කරා ද ගමන් කරනවා.

අප්පගබ්භෝ

තැමිපත් ගති පැවතුම් ඇති බවයි. කය හා චචනය සංවර කර ගැනීමයි. අනුන්ට හිරිහැරයක් කරදරයක් නොවන සේ ජීවත් වීම අදහස් කෙරෙනවා. කට්ට කෙරාටික නොවීම අප්පගබ්භ ගුණයයි.

කුලේසු අනනුගිද්ධෝ

කුලයන් කෙරෙහි ඇලුම් නොකිරීමයි. කුල යනු පවුල්ය. විවිධ වූ පවුල් සමග ඕනෑවට වඩා මිත්‍ර පෞද්ගලික සම්බන්ධතා ඇතිකර ගැනීම කරදරයක් වෙනවා. එනිසා ඒ කුල කෙරෙහි නොයෙලීම මෙයින් කියවෙනවා.

මෙම ගාථා ධර්මයෙන් ප්‍රකට කෙරෙන ගුණාංග අට තම ජීවිතයට සම්බන්ධ කර ගැනීමට උත්සහවන්න වන්න. ඒ අනුව ජීවත් වී ජීවිත සැහැල්ලු කර ගන්න. හිත කය හා චචනය හික්මවා ගන්න. ගොඳුන් ජීවිත ගතකොට අවසානයේ නිවනින් සැනසීම ලබන්න.

ඔබ සැමට සම්මා සම්බුදු සරණයි !